

Chương 416: Lăng Mộ Lich (1) - Chạm Mặt (Số từ: 3592)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

13:54 PM 11/05/2023

—Darkland.

"Đó chắc chắn là một nơi phi thường."

Công tước Saint-Owan khẽ lẩm bẩm khi đi qua vùng đất sương mù.

*Zap!

*Screech!

Một con quỷ bị đánh bởi sét đánh bởi các pháp sư xung quanh trước khi Công tước thậm chí có thể nhấc tay. Nó biến thành tro bụi và biến mất.

Công tước Saint-Owan lúc này đang tiến vào khu vực mê cung cùng với nhóm pháp sư của mình.

Nó không bắt đầu ngay khi họ bước vào mê cung, nhưng ngay khi họ bước vào khu vực được bao quanh bởi sương mù dày đặc, nó đã bắt đầu.

Công tước và các pháp sư của ông thận trọng di chuyển từng bước một để khám phá khu vực.

"Nồng độ mana trong không khí không đều."

"Ừm, ta cũng cảm thấy."

Mặc dù không thể nhìn xuyên qua lớp sương mù, nhưng các giác quan của Công tước có thể cảm

nhận được sự dao động của mana xung quanh mình.

Mana trong khí quyển thường duy trì một nồng độ nhất định, ngay cả khi nó không đồng nhất. Thực tế là mana liên tục thay đổi có nghĩa là những thay đổi liên tục xảy ra xung quanh họ.

"Môi trường xung quanh chúng ta đang thay đổi theo thời gian thực khi chúng ta di chuyển. Những con quái vật tấn công không phải là những sinh vật sống thực sự mà là những biến thể được tạo ra bởi mê cung này."

Công tước không phải là một pháp sư nghiệp dư. Do đó, không giống như những mạo hiểm giả khác tiến lên một cách liều lĩnh bằng cách tấn công quái vật trong mê cung, cách tiếp cận mê cung của ông ấy ở một cấp độ khác.

Công tước đã không di chuyển một cách liều lĩnh. Không thể vượt qua mê cung này chỉ bằng cách di chuyển.

Như Công tước đã biết, mê cung này đủ khét tiếng để những tin đồn lan truyền khắp lục địa.

Đến giờ, mê cung đã nổi tiếng ở Darkland và các mạo hiểm giả đổ xô đến đó.

Đó là lý do tại sao nhiều mạo hiểm giả liên tục bị thu hút.

Một số đã dành nhiều ngày lang thang trước khi trở về, kiệt sức sau cuộc hành trình của họ, trong khi những người khác không bao giờ quay trở lại. Những người quay trở lại với một vài cuộn ma thuật từ mê cung, nơi hút vô số mạo hiểm giả như một cái hố, được coi là rất may mắn.

Mặc dù vậy, chính quyền trung ương chưa bao giờ đột phá thành công, vì vậy Công tước đã đích thân dẫn lực lượng tinh nhuệ của mình đến đây.

“Các người không cảm thấy rằng số lượng người chúng ta gặp trong mê cung là quá ít so với số lượng mạo hiểm giả đã vào?”

“Đúng, thưa Điện hạ.”

Trước khi bước vào mê cung, Công tước đã thu thập thông tin từ những người đã trực tiếp trải nghiệm nó tại một căn cứ gần đó.

Mê cung đã thu hút một số lượng lớn các mạo hiểm giả, nhưng hầu hết trong số họ đã trở về an toàn.

Mê cung không được tạo ra để giết chóc, mà để khiến mọi người lang thang cho đến khi họ kiệt sức và quay trở lại. Những con quỷ được tạo ra yếu đến mức Công tước thậm chí không cần đích thân can thiệp.

Đó là lý do tại sao những người mệt mỏi và trở về sẽ trang bị lại cho mình và vào lại mê cung, lặp lại

quá trình. Họ nuôi hy vọng rằng một ngày nào đó họ có thể đến được nơi sâu nhất của mê cung.

Việc họ có thể tiếp tục cố gắng bất chấp thất bại liên tục là lý do khiến mê cung thu hút các mạo hiểm giả.

Khả năng tìm thấy một cuộn ma thuật có giá trị là rất thấp, nhưng tính mạng của họ tương đối ít gặp rủi ro hơn. Vì vậy, các mạo hiểm giả không có lựa chọn nào khác ngoài việc bị thu hút.

Đó là lý do tại sao Công tước biết rằng có một số lượng lớn các mạo hiểm giả đang lang thang trong khu vực rộng lớn này.

Vì vậy, lẽ ra ông ta nên gặp những nhóm mạo hiểm giả khác trong mê cung.

Tuy nhiên, trong vài giờ lang thang, Công tước mới chỉ chạm trán với một nhóm mạo hiểm giả cho đến nay. Khi nhìn thấy nhóm của Công tước, họ hoảng sợ và biến mất, như thể đang chạy trốn đi đâu đó.

"Có vẻ như các chiều không gian đang chồng lên nhau. Nó không chỉ là một mê cung mà là hàng chục, thậm chí hàng trăm mê cung xếp chồng lên nhau. Đó là lý do tại sao chúng ta không thể chạm trán với những người khác."

Công tước đoán rằng hiện tượng này là kết quả của việc cùng một không gian được phân lớp,

khiến mọi người đi vào những con đường khác nhau.

"Khám phá bản chất thực sự của mê cung này, chứ không phải độ sâu của nó, có thể thay đổi thế giới."

Bản thân mê cung này đã là một cơ thể chính.

Đó là một mê cung chồng lên hàng trăm không gian trên một không gian duy nhất và thay đổi môi trường xung quanh trong thời gian thực. Đại Công tước cảm nhận được mana xung quanh mình và đưa ra một phỏng đoán có học thức về bản chất thực sự của mê cung trước khi đưa ra kết luận.

"Mê cung này được thiết kế để chúng ta không thể vào được lõi của nó trừ khi chủ nhân của mê cung hướng dẫn chúng ta vào bên trong."

Không có cách nào để đến lõi ra thông qua bất kỳ con đường nào trong mê cung luôn thay đổi này. Đi loanh quanh sẽ chỉ khiến con người mất phương hướng, và cuối cùng, họ sẽ bị lạc theo ý muốn của chủ nhân.

Thuộc hạ chờ đợi mệnh lệnh của Đại Công tước.

Gia tộc Saint-Owan, với lịch sử lâu đời.

Gia tộc đã từ những người thợ thuộc da đơn thuần xử lý da trở thành một cường quốc, sử dụng Ma thuật làm phương tiện duy nhất của họ.

Hơn nữa, Saint-Owan được biết đến là người không bao giờ quên nguồn gốc của mình.

Họ nắm giữ quyền lực và vinh quang nhưng không bao giờ đắm mê nó, không bao giờ quên nguồn gốc là pháp sư và trau dồi kỹ năng ma thuật của họ thế hệ này qua thế hệ khác. Đỉnh cao Ma thuật của họ được truyền lại cho những người kế vị.

Tuy nhiên, họ luôn đi trên con đường chính nghĩa. Họ không bao giờ khuất phục trước ham muốn quyền lực.

Họ luôn tránh xa những thế lực xấu xa, độc ác, luôn ghi nhớ rằng không bao giờ đạt được đỉnh cao của Ma thuật thông qua những thế lực độc ác và tránh xa những gì không trong sạch.

Danh tiếng của Gia tộc Saint-Owan không chỉ nằm ở những kỹ năng Ma pháp đặc biệt mà còn ở sự thuần khiết không bao giờ đến gần những con đường xấu xa.

Mặc dù con đường tà ác có thể nhanh chóng nâng cao khả năng của một người, nhưng cuối cùng nó sẽ dẫn đến con đường tà ác.

Đại Công tước tập trung vào dòng mana xung quanh mình.

Mê cung được cấu trúc theo cách mà bất cứ ai bước vào nó sẽ ngay lập tức bị lạc. Khoảnh khắc

một người bước vào bên trong, họ sẽ bị chìm vào hàng chục, nếu không muốn nói là hàng trăm chiều không gian ảo chồng lên nhau mà mê cung đã chuẩn bị sẵn.

Không có cách nào để tìm lối ra trong mê cung này, vì vậy cách duy nhất để vào lối ra là thoát khỏi hàng trăm chiều không gian ảo chồng chéo và hướng tới chiều ban đầu thực sự tồn tại.

"..."

Đại Công tước đã tìm kiếm con đường.

Ông ta cảm nhận được các không gian chồng chéo và trong các không gian đó, ông ta tìm kiếm một con đường dẫn đến không gian ban đầu.

Chỉ bằng cách vượt qua con đường đó, họ mới có thể thoát khỏi mê cung.

Tìm một cánh cửa sống trong mê cung không phải là mục tiêu, cũng không phải là phá hủy mê cung.

Ngay cả một pháp sư có tay nghề cao cũng phải mất vài tháng để hoàn thành nhiệm vụ này. Đó là mức độ phức tạp của mê cung và việc tìm ra cánh cửa sống duy nhất là một thách thức.

Tìm ra con đường thực giữa các chiều không gian thay đổi và được tạo ra trong thời gian thực không khác gì tìm mắt bão trong khi vượt qua cơn gió giữa cơn bão đối với Đại Công tước.

Tuy nhiên.

Thiên tài đi vào lịch sử Ma thuật không phải được sinh ra một cách vô ích.

Harriet de Saint-Owan là con gái của Đại Công tước.

"Cách này."

Vì vậy, điều tự nhiên là trực giác của Đại Công tước không thể so sánh với một pháp sư bình thường.

*Krrrr!

Khi Đại Công tước vẫy tay, một cánh cổng không gian mở ra trong không gian trống rỗng.

"Mọi người, đi theo ta."

Các thuộc hạ đi theo Đại Công tước, người đi về phía lối ra, vào cổng.

Đại Công tước, người đã bước qua cổng, nhìn quanh. Không có niềm tự hào hay sự hài lòng nào khi vượt qua mê cung nơi nhiều mạo hiểm giả và pháp sư đã bị lạc. Biểu cảm của ông không biểu lộ cảm xúc đặc biệt nào.

Ông ấy chỉ đơn giản là làm những gì mình phải làm, vì vậy không có cảm giác phấn khích hay vui vẻ.

"Không có nhiều khác biệt."

Mặc dù họ đã vượt qua mê cung, nhưng sương mù vẫn dày đặc xung quanh họ, và không có nhiều khác biệt so với nơi họ đã đi.

"Dòng mana ổn định."

"Vâng, có vẻ như mặc dù trông giống nhau, nhưng đây là nơi chúng ta cần đến."

Dòng mana dao động kỳ lạ đang thay đổi môi trường xung quanh đã ổn định. Theo một cách nào đó, mê cung không khác gì một cổng không gian rộng lớn trải rộng trên những ngọn núi xung quanh. Ngay khi bước vào, họ đã bị đưa vào một chiều không gian ảo.

Do đó, bên trong thực tế của mê cung phải là một khu vực yên bình không có bất kỳ thiết bị hay mê cung nào. Chỉ có sương mù dày đặc.

Tất cả những gì họ phải làm bây giờ là tìm ra ngôi mộ của Lich, được cho là nằm đâu đó ở đây. Nếu có một rào cản như thế này trên lăng mộ của Lich, thì sẽ mất một khoảng thời gian đáng kể, nhưng Đại Công tước đã tìm ra cách để phá vỡ nó.

"Hãy nhớ rằng, chúng ta sẽ không lấy cuốn ma đạo thư."

Đại Công tước chậm rãi nói khi đi cùng với cấp dưới của mình.

"Một sự tồn tại không trong sạch sẽ không nghiên cứu Ma thuật thuần túy. Chúng ta sẽ phá hủy hầu hết những cuốn sách ma thuật đó. Nếu ai đó dường như bị mù quáng bởi những ham muốn thấp hèn, hãy quay lại; ta sẽ mở đường."

"Thưa Điện hạ, nhưng những cuốn ma đạo thư mà chúng ta tìm thấy có thể có giá trị ma thuật đáng kể."

"Đúng vậy. Chắc chắn là có."

Đại Công tước đã nhận thức được giá trị của những cuốn ma đạo thư mà họ đã tìm thấy.

"Ác lực cũng có thể tích lũy thiện. Chắc chắn là như vậy."

Đại Công tước không đánh giá thấp giá trị của sức mạnh và biết rằng nó phụ thuộc vào ý chí của người sở hữu nó hơn là bản chất của nó.

"Nhưng trong một thế giới mà hầu hết mọi người không tích lũy được điều tốt ngay cả khi có sức mạnh tốt, thì sức mạnh xấu có ích lợi gì?"

Trong một thế giới mà ngay cả các Thánh hiệp sĩ và linh mục cũng phạm tội ác dễ dàng như hơi thở, thật quá ngây thơ khi mong đợi sức mạnh tà ác có ảnh hưởng tốt đến thế giới.

Sức mạnh ma quỷ là thứ cần phải tránh ngay cả khi nó xuất hiện.

Đó là ý tưởng của Đại Công tước về điều tốt tối thiểu. Hơn nữa, đó là một lời dạy được truyền lại qua nhiều thế hệ của Gia tộc Saint-Owan.

Ma thuật đã là một sức mạnh quá mạnh; do đó, Đại Công tước đánh giá rằng ma thuật thậm chí còn mạnh hơn có thể gây hại cho thế giới.

Đại Công tước đã đi để phá hủy tầm nhìn mới về Ma thuật và những khám phá mới mà Lịch tích lũy được, chứ không phải để lấy chúng.

Họ đã đi bộ bao lâu rồi?

"Có người ở đây."

"Ta hiểu rồi."

Đại Công tước nhìn thấy bóng dáng mờ nhạt của ai đó qua màn sương mù.

Đó có phải là chủ nhân của mê cung?

Hay đó là một vị khách đến mê cung, giống như ông ta?

Đại Công tước tin tưởng vào khả năng của mình nhưng không trở nên tự mãn.

Vì ông ta đã thâm nhập vào mê cung, nên có thể ai đó khác cũng đã làm như vậy. Do đó, có thể có ai đó đã vượt qua mê cung trước Đại Công tước và đang đi trước ông ta.

"Đừng sợ. Ta không có ý định."

Trước khi hành động, Đại Công tước bày tỏ ý định của mình. Nếu bên kia tấn công, ông ta sẽ phải đáp trả, nhưng không có lý do gì để đổ máu một cách không cần thiết.

Tương đương với một lối ra trong mê cung không bao giờ có thể đạt được, rõ ràng rằng dù đối thủ là ai, họ đều rất phi thường.

Khi nghe thấy giọng nói từ phía sau, bóng người quay đầu lại.

-...

Trong im lặng, một người phụ nữ nhìn lại Đại Công tước.

Cô ấy mặc một bộ trang phục đơn giản với áo choàng và có mái tóc đen dài, nét mặt lạnh lùng.

Cô ấy không có vũ khí, và làn da của cô ấy nhợt nhạt.

"Không ngờ lại có khách."

Người phụ nữ nói với giọng đều đều và lạnh lùng. Không thể cảm nhận được ác ý hay lòng tốt trong ánh mắt bình tĩnh của cô ấy. Việc cô ấy là một người có kỹ năng vượt qua mê cung là điều tự nhiên, vì vậy ông ấy không thể đối phó với cô ấy một cách bất cẩn, nhưng Công tước đã gặp khó khăn trong việc tìm ra danh tính của cô ấy.

"Cô đến để tìm ngục tối à, thưa cô?"

"Tôi cho rằng ông có thể nói như vậy."

Người phụ nữ hơi cúi đầu coi như chào và trả lời.

"Thông thường, tôi sẽ chỉ đi ngang qua, nhưng xem xét tình hình và địa điểm, tôi phải hỏi. Tôi là Raphael de Saint-Owan đến từ Công quốc Saint-Owan. Tôi có thể hỏi cô là ai và đến từ đâu không, thưa cô?"

Người phụ nữ hơi nghiêng đầu và chăm chú nhìn Công tước.

Không có biểu hiện của sự sợ hãi hay tò mò đối với nhiều pháp sư đằng sau Công tước hoặc sự hiện diện của ông ta.

"Luna."

Người phụ nữ mang tên ánh trăng lặng lẽ nói.

"Tôi là Luna đến từ Rizaira."

Công tước không biết tên của ngôi làng đó.

"Tôi xin lỗi vì kiến thức hạn hẹp của tôi, tôi không biết tên của nơi đó."

"Ông không biết cũng là đương nhiên, đây là một thôn nhỏ ở sâu trong núi hẻo lánh."

Người phụ nữ đến từ một ngôi làng miền núi hẻo lánh đã phá vỡ mê cung trước Công tước, người thông thạo Ma thuật trong số các pháp sư vĩ đại.

Không ai, kể cả Công tước và cấp dưới của ông ta, tin lời giới thiệu của cô ấy là một cô gái quê mùa. Tuy nhiên, cô lặng lẽ nhìn chăm chăm vào Công tước, như thể cô không có ý định giải thích gì thêm.

Một ánh mắt điềm tĩnh không có ác ý cũng không có lòng tốt.

Công tước lưỡng lự không biết để người phụ nữ đi trước hay vượt qua mình, không biết cô ta là kẻ thù hay đồng minh.

Nhìn bề ngoài, cô ấy có vẻ là một phụ nữ trẻ, nhưng Công tước không thể nói tuổi thật của cô ấy. Những người xuất sắc trong việc [Điều khiển sức mạnh ma thuật] thường có ngoại hình không phù hợp với tuổi của họ. Saviolin Tana, thủ lĩnh của Shanapell, chẳng phải như vậy sao?

Cô ấy dường như không phải là người gần gũi với chủ nhân của ngục tối hay mê cung, bất kể ông ta nhìn cô ấy như thế nào.

Tuy nhiên, nếu cô ấy đến để lấy cuốn ma đạo thư, chiến đấu sẽ là điều không thể tránh khỏi.

Công tước căng thẳng và mở miệng.

"Vì chúng ta không thể biết được ý định của nhau, nên tôi sẽ nói trước điều này: Tôi định phá hủy ngục tối và đốt cháy cuốn ma đạo thư. Còn cô thì sao, thưa cô?"

"Vì tôi không có liên quan gì đến cuốn ma đạo thư, nên sẽ không có xung đột lợi ích nếu mục đích của ông là như vậy."

Bước vào một nơi nổi tiếng với những cuốn sách ma thuật nhưng lại tỏ ra không quan tâm đến chúng, ông tự hỏi tại sao người phụ nữ này lại ở đó. Mặc dù ông ta không thể tin tưởng một người phụ nữ phi thường mà mình mới gặp, nhưng cô ấy dường như không có ý định công khai thể hiện sự thù địch.

"Nếu chúng ta đi cùng nhau vì chúng ta đi cùng một con đường thì sao?"

"Nếu ngài thấy ổn, thưa ngài, tôi rất sẵn lòng."

Người phụ nữ vô cảm nở một nụ cười yếu ớt trước lời đề nghị của Công tước.

Mặc dù không chắc chắn, nhưng ông có một cảm giác kỳ lạ rằng người phụ nữ này sẽ không trở thành kẻ thù của mình. Tuy nhiên, dựa vào trực giác như vậy không phải là bản chất của ông ta.

Khi ông chuẩn bị tiến về phía trước với người phụ nữ tự giới thiệu mình là Luna.

"Ôi trời, không ngờ đã có khách rồi."

Một chàng trai trẻ xuất hiện từ khu rừng sương mù gần đó.

Một người khác ngoài người phụ nữ.

Công tước nhíu mày trước sự hiện diện của những người khác đã vượt qua mê cung.

Người phụ nữ nhìn người đàn ông mới xuất hiện, không bối rối mà chỉ nhìn chăm chăm vào hắn ta, thể hiện thái độ không khác mấy so với khi cô ta đối mặt với Công tước.

Người đàn ông nở một nụ cười hơi khác thường, gãi gãi đầu.

"Xem xét tình hình, chúng ta hãy bắt đầu cuộc rượt đuổi. Có vẻ như chúng ta đều là những cá nhân thành đạt, và chiến đấu bây giờ sẽ không có lợi cho bất kỳ ai trong chúng ta. Chúng ta dọn đường trước, sau đó thảo luận chi tiết thì sao?"

Người đàn ông đột ngột xuất hiện đi thẳng vào vấn đề.

Người phụ nữ không có hứng thú với những cuốn sách ma thuật, nhưng người đàn ông không che giấu sự thật rằng cuốn sách ma thuật của ngục tối là mục tiêu của mình.

Không có nghi ngờ gì về khả năng của họ kể từ khi họ vượt qua mê cung.

Chiến đấu bây giờ sẽ chỉ có lợi cho những người khác, vì vậy ý tưởng là dọn đường trước rồi nhắm vào cổ họng của nhau.

—Một người phụ nữ với một ý định không rõ.

—Một người đàn ông với một ý định rõ ràng trắng trợn.

Công tước cân nhắc một lúc trước khi gật đầu.

"Hãy làm điều đó."

Đồng ý rằng việc chia chiến lợi phẩm trước khi tiết lộ bản chất thực sự của ngục tối sẽ gây bất lợi cho nhau, Công tước đã chấp nhận đề nghị này.

"Tên tôi là Raphael de Saint-Owan."

Trước lời giới thiệu của Công tước, người đàn ông mỉm cười.

"Tôi tên là Rosser Dwin."

Đây cũng là một cái tên mà Công tước chưa bao giờ nghe thấy trước đây.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

momo Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading